

BRASSCHAAT

Communicatie-experte gooit roer om na hersenbloeding en corona

“De lokale handel heeft hulp nodig en ik heb hen nodig”

De zaakvoerder van communicatiebureau Commpaan in Brasschaat heeft beslist zich meer te richten op de lokale handel. Voorheen gaf ze advies en deed ze acties voor ronkende namen. Maar Ann Peeters (40) had dubbel pech. Door een hersenbloeding tijdens een ingreep moest ze opnieuw leren praten, typen, grijpen... en stappen. En toen kwam corona. “Mijn immobiliteit heeft me mijn zaken anders doen regelen. Het is dat of geen werk.”

Het verhaal van Ann Peeters (40), afkomstig uit Brasschaat, is er een van puur doorzettingsvermogen. Sinds 2009 runde Ann Peeters succesvol haar communicatiebureau, tot ze eind september in een restaurant in elkaar zakke en in het ziekenhuis belandde. Ann had van kinds af weleens last van tintelingen in haar hand, maar niets deed vermoeden dat er een tijdbom in haar hoofd zat. Een klw van misvormde bloedvaten (AVM) had er zich sinds haar geboorte genesteld, werd groter en zou zeer waarschijnlijk op termijn voor een beroerte zorgen.

“Maar zoals ik ben, ging ik vol goede moed meteen de eerste ingreep tegemoet. Mijn omgeving sprak me daarop aan: ‘Maar Ann, jij doet alsof je naar de tandarts moet’. Zo ben ik nu eenmaal.” Maar kort na de eerste ingreep liep het al snel stevig mis. Ann kreeg een bijna fatale hersenbloeding. De eerste dagen kon ze niets zeggen, was ze aan de rechterkant helemaal verlamd. “Vooral mijn omgeving was in paniek en ik kon niet aangeven dat ik eigenlijk wel ‘oké’ was. Dat was frustrerend. En ik wilde ook niet dat m’n dochter van 10, Nora, me zo zou zien.”

Haar familie hoopte op een kerstmirakel. “En eigenlijk hebben ze dat toch gekregen, want ondanks de verwachtingen kwam ik er stil aan wat bovenop. Al wachtte er natuurlijk een knalharde revalidatie van maanden.”

Ann Peeters: “Een hersenbloeding en een virus verplichtten me te doen wat ik eigenlijk al langer wilde doen: lokale handel helpen.” FOTO KOEN FASSEUR

Ann Peeters

Commpaan

“Mijn gezondheid en corona dwongen me ertoe mijn werkveld heel klein te maken, tot op lokaal niveau.”

Er wordt gezegd dat de belangrijkste beslissingen worden genomen na drastische gebeurtenissen. Bij Ann was dat niet anders. Ze revalideerde maanden in het centrum Revarte in Edegem. In haar kleine cocon leerde ze werkelijk alles opnieuw. “Soms waren er tranen met tuiten ’s avonds en ’s nachts. Maar intussen bleef ik met spraakberichten op mijn gsm nog mijn zaak runnen. Enfin, spraak...

Wat er soms uit kwam, moet nogal hilarisch geklonken hebben. Het was waanzin eigenlijk. Ik mocht en zou niet opgeven.”

Maar die veilige cocon werd bedreigd, halfweg maart. Het coronavirus deed zijn intrede in ons land. Ann mocht plots geen bezoek meer krijgen, vreesde voor de gezondheid van haar man en dochter. “Wij hoorden zo’n doem berichten uit de ‘echte’ wereld. Beangstigend. Mijn leven en dat van velen stond op z’n kop. Professioneel en privé.”

In mei mocht Ann eindelijk na vijf maanden Revarte verlaten. Maar ze stapte een andere wereld in dan diegene die ze achter zich had gelaten toen ze zich liet opnemen. Niet alleen is ze nog heel erg immobiel, ze moet zichzelf en haar zaak ook heruitvinden. “Ik moest blijven gaan. Als ondernemer en

ook als mens. Als ondernemer moet je flexibel zijn bij veranderingen in je leven, bij moeilijk kunnen stappen en bij maatschappelijke veranderingen, zoals corona.”

Zelfstandigen

“Dit is niet alleen mijn verhaal, maar ook dat van de crisis en het ondernemerschap.” Maar vastberaden als ze is, zocht ze naar een oplossing om haar zaak verder te runnen. “Door een project voor de gemeente Brasschaat kwam ik meer en meer in contact met de zelfstandigen achter de lokale handel. Ik zag hoe ze dagelijks moesten opboksen tegen hoge huurprijzen, de macht van online giganten, mobiliteitsproblemen. Er broedde iets vanbinnen, lang voor de campagnes #ikkooplokaal en #winkelhier. Mijn persoonlijke gezondheidssituatie en corona

dwongen me ertoe mijn werkveld heel klein te maken, tot op lokaal niveau. Of hoe een hersenbloeding en een virus me verplichtten te doen wat ik eigenlijk al langer wilde doen: lokale handel helpen met betaalbare, professionele communicatie-ondersteuning. Want plots wist ik het: dit is hét moment om mijn activiteiten te richten naar de lokale ondernemers. Zij hebben hulp nodig en ik heb hen nodig.”

“Wij dragen de horeca een warm hart toe. En dus bied ik nu horeca-ondernemers uit Brasschaat een voordelig social media-pakket om hun takeoutservice bekend te maken. Ze krijgen van mij een offerte met een grote korting om de komende maand hun doelpubliek te bereiken. Want het is nodig.”

SASKIA CASTELYN

www.commpaan.be

KALMTHOUT

N-VA pleit voor info- en verkeersborden in bamboe

“We moeten meer aan ons milieu denken”

Nu worden verkeersborden en informatieborden vervaardigd in aluminium. De Kalmthoutse N-VA roept de gemeente op om in de toekomst te kiezen voor borden gemaakt uit bamboe. Die zijn klimaatneutraal.

Verkeersborden en (lokale) info-borden worden nu gemaakt uit aluminium. “In Nederland worden steeds meer en meer aluminium verkeersborden vervangen door klimaatneutrale exemplaren van bamboe. Wij vragen aan de gemeente Kalmthout dat wan-

neer lokale informatieborden moeten worden vervangen of wanneer er nieuwe moeten worden gemaakt, te kiezen voor exemplaren die gemaakt zijn uit bamboe. Dat is kiezen voor een duurzaam alternatief. In ons land gebeurt dat nog nergens. Zo zou Kalmthout de eerste gemeente worden in ons land die kiest voor een volledig klimaatneutraal alternatief voor haar bewegwijzering”, zeggen Servaas Hiel en Stephanie Devos (beiden N-VA).

“Bamboe is een robuust materiaal en gaat om en bij de twintig

Servaas Hiel en Stephanie Devos van de lokale N-VA-afdeling. FOTO EVDW

jaar mee, dat is acht jaar langer dan de aluminium borden. Verder is een bamboe bord volledig CO2-neutraal. Bamboe absorbeert 400 kilogram CO2 per kubieke meter. Ter vergelijking: bij de productie

van aluminium wordt 33.000 kilogram CO2 uitgestoten. Bovendien beschikken de bamboeborden ondertussen over een CE-certificatie (Certificaat van prestatiebestendigheid, red.).”

“Een bamboebord is wel duurder. Maar omdat het langer meegaat, is de prijs per jaar niet hoger. De gemeente is niet bevoegd om alle borden zomaar aan te passen. Voor verkeersborden is de gemeente verplicht bepaalde technische bepalingen te volgen. Ons voorstel luidt dan ook om in de toekomst de versleten of kapotte lokale informatiedragers te vervangen door een bamboe exemplaar”, zegt Stephanie Devos. “De ingang van de Kalmthoutse heide aan de Vroente, onze toeristische toegangspoort, wordt de komende jaren opnieuw ingericht. Volgens ons het ideale proefproject om bamboeborden te integreren.”

Het onderwerp wordt de volgende gemeenteraad besproken. (evdw)